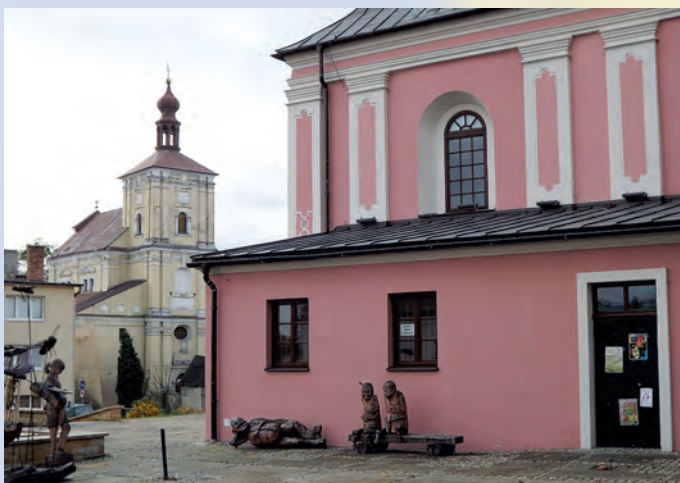




Bazylika św. Antoniego Padewskiego w Radecznicy.
Fot. M. Sykała

Najcenniejszy zespół zabytkowy znajduje się w Szczepieszynie i okolicach. Zachował się tutaj średniowieczny układ urbanistyczny, ruiny zamku z XVI wieku, grupa cennych XVI-wiecznych obiektów sakralnych: kościół parafialny, kościół i klasztor dominikanów, cerkiew prawosławna i synagoga, kilkadziesiąt domów mieszkalnych z XVIII i XIX wieku oraz duży zespół pałacowy rezydencji Zamoyckich z ogromnym parkiem w Klemensowie. W Radecznicy zachował się zabytkowy XVII-wieczny kościół i klasztor bernardynów, który stanowi ośrodek kultu św. Antoniego i jest miejscem, do którego zbiegają pielgrzymki wiernych. W miejscowości Sąsiadka znajduje się grodzisko, będące

Synagoga i kościół św. Katarzyny w Szczepieszynie.
Fot. M. Sykała



pozostałością jednego z dawnych Grodów Czerwieńskich. Na uwagę zasługują także drewniane roztoczańskie chałty z początku XX wieku, których najwięcej zachowało się w Lipowcu. Cenny zespół zabytków znajduje się, w leżącym na obrzeżu Parku, Zwierzyńcu. Zachował się tutaj zabytkowy układ przestrzenny z XVI wieku, barokowy „Kościółek na wodzie” (XVIII wiek) oraz zespół zabudowań dawnego zarządu ordynacji Zamoyskiej (XVIII – XIX wiek).

Przez teren Parku przebiegają szlaki piesze oraz Centralny Szlak Rowerowy Roztocza.



Zespół Lubelskich Parków Krajobrazowych

tel. 81 440 80 50

sekretariat.zlpk@lubelskie.pl

www.parki.lubelskie.pl

Ośrodek Zamiejscowy w Zamościu

ul. Partyzantów 94, 22-400 Zamość

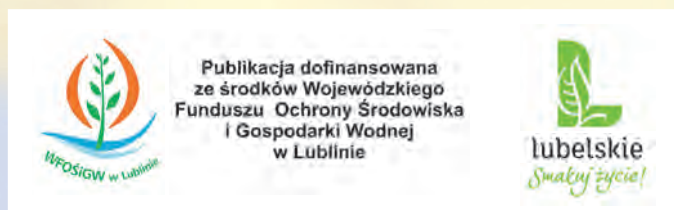
tel. 84 638 55 06

zamosc.zlpk@lubelskie.pl

Parki Krajobrazowe będące pod zarządem

Ośrodka Zamiejscowego w Zamościu:

1. Krasnobrodzki Park Krajobrazowy
2. Park Krajobrazowy Puszczy Solskiej
3. Południworoztoczański Park Krajobrazowy
4. Szczepieszynski Park Krajobrazowy



Wydawca: TAWA (www.tawa.pl)

SZCZEPESZYŃSKI PARK KRAJOBRAZOWY



Szczepieszynski Park Krajobrazowy.
Fot. M. Zieliński



Utworzony w 1991 roku Szczepieszynski Park Krajobrazowy to wyjątkowo malowniczy fragment Roztocza Zachodniego. Cechą charakterystyczną tego obszaru są liczne wąwozy lessowe, urozmaicające krajobraz pofalowanych pól i terenów leśnych. Średnie zagęszczenie wąwozów na terenie Parku wynosi 3 km/km². Sieć wąwozów położona pomiędzy Szczepieszynem a Wywłoczka, nosząca nazwę „Piekielko”, należy do największych i najpiękniejszych w Polsce. Zbocza znajdujących się tu wąwozów osiągają wysokość nawet kilku metrów, natomiast szerokość ich dna wynosi od kilkudziesięciu centymetrów do 20 metrów. Labirynty wąwozów ciągną się kilometrami i urzekają swoim pięknem.

Najcenniejszymi zbiorowiskami leśnymi są: buczyna karpacka, porastająca zbocza wzniesień i głębokich jarów, oraz bór jodłowy, występujący w dolnych partiach zboczy oraz w obniżeniach pomiędzy wzniesieniami. Nasłonecznione zbocza wzgórz i wąwozów pokrywają zbiorowiska roślinności kserotermicznej. Największe ich powierzchnie spotyka się w okolicach Zakłodzia, Kawęczynka oraz na południowy zachód od Szczepieszyna. Interesujące jest także torfowisko wysokie na Bagnie Tałandy, porośnięte karłowatą sosną i brzozą omszoną.



Charakterystyczny krajobraz Szczepieszynskiego Parku Krajobrazowego. Fot. M. Sykała



Las Cetnar jesienią.
Fot. Archiwum ZLPK



Rolniczy krajobraz Szczepreszyńskiego Parku Krajobrazowego.
Fot. M. Sykała



Wąwóz lessowy w Szczepreszyńskim Parku Krajobrazowym.
Fot. M. Sykała



Skarpa Lessowa w Kawęczynie.
Fot. M. Grabek

Na obszarze Parku w dużych ilościach występują rośliny ciepłolubne, wśród których jest wiele gatunków roślin rzadko spotykanych, jak: szczodrzeniec ruski, pluskwica europejska, zawilec wielkokwiatowy, miodunka miękkowłosa, dzwonek syberyjski, rutewka mniejsza, leniec pospolity, szaflwia łąkowa, powojnik prosty, koniczyna pagórkowata i kłosownica pierzasta. Do tej grupy zaliczają się także gatunki górskie:

paprotnik kolczysty, paprotnik Brauna, zanokcica skalna, czyściec górski, żywiec gruczołowaty i szaflwia lepka. Gwiazdnica wielkokwiatowa, jaskier kaszubski, marzanka wonna, kosmatka owłosiona i szczodrzeniec zmienny to przykłady ciekawych roślin leśnych Szczepreszyńskiego Parku Krajobrazowego. W grupie roślin torfowiskowych występują m.in.: wierzba borówkolista, modrzewnica zwyczajna, przygiełki:

biała i brunatna, rosiczka okrągłolistna i wełnianka pochwowata.

Dominującymi gatunkami awifauny na terenie Parku są: jastrząb, krogulec, kruk, gil, kłaskawka i zniczek. Można tu również spotkać największego dzięcioła występującego w Polsce – dzięcioła czarnego, a z innych ptaków dziuplaków siniaka oraz muchołówkę żałobną. Mieszkańcami podmokłych, ekstensywnie użytkowanych łąk są tu-

taj m.in.: krwawodziób, rycyk oraz kszyk. Natomiast sowy: puszczyk i płomykówka reprezentują nocne ptaki Parku.

Interesującą grupą bezkręgowców, występującą w okolicach Szczepreszyna, są krocionogi, a zwłaszcza ich gatunki górskie. W granicach Parku nie ma rezerwatów przyrody, są jedynie pomniki przyrody, z których najciekawsze to: kilkusetletnia lipa w Szperówce oraz źródła w dolinie Poru w Zaporzu.



Bocian biały *Ciconia ciconia* – charakterystyczny element krajobrazu rolniczego. Fot. M. Sykała



Skansen w Zaburzu.
Fot. M. Bielecka



Muchołówka szara *Muscicapa striata*.
Fot. M. Sykała



Źródliko w Trzęsinach – pomnik przyrody nieożywionej.
Fot. Archiwum ZLPK